

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.234.2025

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 9722 Pani Posłanki Pauliny Matysiak w sprawie braku możliwości przyznawania zasiłku dla bezrobotnych osobom pracującym na niepełnym etacie, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Prawo do zasiłku dla bezrobotnych uregulowano ustawą z dnia 20 marca 2025r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U z 2025 r, poz. 620). Jej przepisy weszły w życie 1 czerwca 2025 r., uchylając ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Zgodnie z przepisami ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia zasiłek dla bezrobotnych przysługuje osobie bezrobotnej za każdy dzień kalendarzowy od dnia zarejestrowania się przez nią w powiatowym urzędzie pracy, jeżeli w okresie 18 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej 365 dni była zatrudniona i osiągała wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy.

Jednym z podstawowych warunków uzyskania zasiłku dla bezrobotnych jest uzyskiwanie przez okres zatrudnienia co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę. Ustawa nie uzależnia nabycia uprawnień do zasiłku dla bezrobotnych od wymiaru etatu. Nie ma przeszkód, aby zasiłek dla bezrobotnych otrzymała osoba, która pracuje na pół etatu, pod warunkiem, że za wykonywaną pracę uzyskuje co najmniej minimalne wynagrodzenie.

Zgodnie z ustawą obowiązek opłacania składek na Fundusz Pracy przez pracodawców oraz inne jednostki organizacyjne dotyczy tylko wynagrodzenia, którego wysokość równa jest minimalnemu wynagrodzeniu za pracę. Środki Funduszu Pracy w przeważającej części składają się ze składek opłacanych przez pracodawców. Finansowane są z nich również zasiłki dla bezrobotnych.

Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy ustalane są od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe - bez stosowania rocznego ograniczenia w podstawie ich wymiaru - w przeliczeniu na okres miesięczny co najmniej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę¹. Zasady dotyczące minimalnego wynagrodzenia wynikają z ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773). Od 1 stycznia 2025 r. stawka minimalnego wynagrodzenia za pracę wynosi 4666 zł. Wynagrodzenie minimalne jest corocznie waloryzowane.

¹ W ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia zawarto definicję minimalnego wynagrodzenia, z której wynika, że kwota minimalnego wynagrodzenia przysługuje za pracę w pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy.

Zgodnie z ustawą o rynku pracy i służbach zatrudnienia dla rodzica samotnie wychowującego co najmniej jedno dziecko w wieku do 18 roku życia, a w przypadku dziecka z niepełnosprawnością do 24 roku życia, jeżeli kontynuuje ono naukę w szkole lub uczelni i legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności, okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych zostaje wydłużony ze 180 do 365 dni. Trzeba podkreślić, że kryterium dochodowe nie jest brane pod uwagę przy ustalaniu prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Zasiłek ten nie jest świadczeniem socjalnym i nie jest traktowany jako zabezpieczenie społeczne, które ma na celu rekompensatę czy wyrównanie utraconych zarobków.

Okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych jest okresem składkowym, brany pod uwagę przy ustalaniu uprawnień emerytalnych.

Trzeba podkreślić, że w obowiązującym porządku prawnym funkcjonują rozwiązania, z jakich osoby bezrobotne, które pracowały i uzyskiwały przychód w wymiarze nieuprawniającym do pobierania zasiłku dla bezrobotnych mogą skorzystać.

W ramach pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego osoba bezrobotna może liczyć na szybką pomoc urzędu pracy w nawiązaniu kontaktu z pracodawcami, którzy poszukują pracowników, a także skorzystać ze wsparcia profesjonalnego doradcy zawodowego. Urząd pracy może też zaproponować jej udział w szkoleniach i kursach mających na celu uzyskanie, uzupełnienie lub doskonalenie kwalifikacji zawodowych (w tym kompetencji miękkich, przydatnych np. podczas poszukiwania zatrudnienia).

Starosta może też skierować bezrobotnego do odbywania stażu u pracodawcy lub zatrudnienia subsydiowanego ze środków Funduszu Pracy, tj. do prac interwencyjnych lub robót publicznych. Możliwe jest także jednorazowe przyznanie bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji oraz doradztwa związanych z jej podjęciem.

Urząd pracy może również skierować bezrobotnego do realizacji pakietu aktywizacyjnego, składającego się z więcej niż jednej formy pomocy.

Każda osoba znajdująca się w trudnej sytuacji materialnej i/lub rodzinnej ma ponadto możliwość zgłoszenia się do ośrodków pomocy społecznej. Zakres działań pomocowych realizowanych w ramach pomocy społecznej jest szeroki i obejmuje rozmaite usługi, od doraźnej pomocy finansowej czy prawnej, po zabezpieczenie egzystencjalnych potrzeb tym z potrzebujących, którzy nie są w stanie zapewnić ich sobie nakładem własnych sił i zasobów (np. w formie usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania lub poprzez przygotowanie dokumentów skierowania do domu pomocy społecznej w przypadku potrzebujących tego osób starszych, bezdomnych, przewlekle chorych, niesprawnych intelektualnie czy fizycznie).

Pragnę zapewnić, że Kierownictwo Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na bieżąco monitoruje sytuację grup wrażliwych i potrzebujących, w tym osób, które utraciły pracę, a zatrudnione były na warunkach nieuprawniających do pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Aleksandra Gajewska

Sekretarz Stanu

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/